

Maarten Inghels

Międzynarodowe Stowarzyszenie
Oficjalnych Sobowtórów Maartena Inghelsa
The International Society for the
Official Doppelgängers of Maarten Inghels
Het Internationaal Genootschap van
Officiële Dubbelgangers van Maarten Inghels

Z niderlandzkiego przełożył
Sławomir Paszkiet

Translated from the Dutch by
Jon Cho-Polizzi, Willem Groenewegen
and Jonathan Reeder

VERSOPOLIS

Międzynarodowe Stowarzyszenie
Oficjalnych Sobowtórów Maartena Inghelsa
The International Society for the
Official Doppelgängers of Maarten Inghels
Het Internationaal Genootschap van
Officiële Dubbelgangers van Maarten Inghels

Maarten Inghels

Międzynarodowe Stowarzyszenie
Oficjalnych Sobowtórów Maartena Inghelsa
The International Society for the
Official Doppelgängers of Maarten Inghels
Het Internationaal Genootschap van
Officiële Dubbelgangers van Maarten Inghels

Z niderlandzkiego przełożył
Sławomir Paszkiet

Translated from the Dutch by
Jon Cho-Polizzi, Willem Groenewegen
and Jonathan Reeder

Instytut Kultury Miejskiej
Gdańsk 2020

Ars Poetica

Ciężar świata? Poezja.
Cieknący kran w moim gardle? Poezja. Poezja. Poezja.
Kiedy krztuszę się podczas snu i kaszląc się budzę? Poezja.
Cisza między dwoma uderzeniami serca? Poezja.
Skaleczenie papierem środkowego palca? Cholerna poezja.
Nadmuchanie balonu do granic napięcia? Poezja.
Moja ukochana wie dokąd będądziemy jeździć na wakacje przez
kolejne dziesięć lat: do poezji.
Co pcha wiatr w moje plecy? Poezja – lub jej brak.
Kiedy pada deszcz odwiedzam ryby. Poezja?
Jak tam twoje zarobki pyta mój ojciec. Wymuszona poezja.
Co sprzedali cyrkowi za bezcen? Poezje.
Europa? Poezja.
Lapis lazuli? Poezja.
Książyc mruga okiem? Poezja z zawiązanymi oczami.
Wiek ziewa a ja jestem wolny. Poezja.
Kim jesteś? – pytacie. Poezją – częściej mnie nie ma niż jestem.
Podnosisz kamień a on wyślizguje się w liczbie mnogiej. Poezja.
Co skanduje publiczność głośno i wyraźnie kiedy się błaźnięę?
Poezja! Poezja!

Podróż dookoła świata w czterdzieści cztery dni*

Twoja podróż dookoła świata w czterdzieści cztery dni:
Rumunia, Serbia, Włochy, Paryż, Liège, Edegem,
w Wilrijk w Antwerpii, biała trumienka, nicość.

I to w czasie, kiedy między kolebką a grobem, z grubsza biorąc,
mieści się dłuższe życie. Dorastasz, zasługujesz na to,
by zakochać się na barcelońskiej plaży,

odkryć zorzę polarną w Norwegii,
rodzi ci się dziecko albo dwa, a może trzy, któremu
śpiewasz kołysankę – dopiero potem zobaczyć Neapol.

Nie tak. Liczyliśmy na to, że jeszcze z tobą pogadamy
o twoich dwóch nazwiskach, zapachu dziesiątek
miast w twojej krwi, o abecadle, Ali i jej kocie.

Nie tak: jeszcze bezzębny a już utracony syn Europy,
z nieznanym paszportem i popsutym kompasem,
z dwojgiem rodziców i ich stratą bez adresu.

* Ten wiersz został napisany do wygłoszenia na „Samotnym pogrzebie” (biorą w nim udział tylko dyżurny poeta/poetka i pracownicy zakładu pogrzebowego; osoba chowana jest zazwyczaj bezdomna lub nie ma rodziny), który odbył się na antwerpiskim cmentarzu w dzielnicy Wilrijk. Chłopczyk o inicjałach J. N. urodził się 9 grudnia 2013 r. w Paryżu i zmarł w szpitalu w Antwerpii 22 marca 2014 r. Rodzice go porzucili.

Wieczór po mojej śmierci

Wieczór po mojej śmierci
Moje sobowtóry spotykają się żeby się napić
Zbędne krzesła zostają odstawione na bok
Butelka robi kilka rundek wbrew kierunkowi wskazówek zegara
Moje sobowtóry brawurowo wchodzą w swoją rolę
Ćwiczą mój chód i na wpół wiotki uściszk dłoni
Eksperymentują z moją wątpliwą seksualnością
Sprawiają że mój akcent toczy się żartobliwie po ich językach
W każdym żyję po trochu
Mój sobowtór którego nie widziałem od lat się wymądrza
Tym razem poruszyłem ustami i skłamałem
Ale za mną sobowtór nr 5 który coś klekotał
Sobowtór nr 7 już wcześniej uważał mnie za chudego
I poradził mi żeby jadł jednego hamburgera za drugim
hamburgerem
Kto zalega ze składką czlonkowską Międzynarodowemu
Stowarzyszeniu Oficjalnych Sobowtórów Inghelsa siedzi cicho
Wszyscy trzymają się dziarsko robi to wzruszające wrażenie
Jak jedni od drugich ściągają uczucia
Pada pojedyncza łza
Ale to oczywiście wina pyłku
Chusteczka robi kilka rundek wbrew kierunkowi wskazówek
zegara
Słońce zachodzi irytującą powoli
Moje sobowtóry zakładają mój dom jak rękawiczki
Sobowtórka nr 2 kradnie drogą mi książkę i wkłada ją pod sweter
Nikt mnie nie widzi przez dziurkę w szafie
Zrzucają się na tanią trumnę
Jest dla mnie jasne że moje sobowtóry są tak samo podłe i biedne
jak ja

Ostatni sobowtór zamyka drzwi
Mojego domu który teraz oddycha inaczej

Drugi wieczór po mojej śmierci

W drugi wieczór po mojej śmierci
Zwołane zostaje Międzynarodowe Stowarzyszenie Oficjalnych
Sobowtórów Inghelsa
To wątpliwe stowarzyszenie sobowtórów Maartena Inghelsa
istnieje już od jakiegoś czasu
Jego celem jest posiadanie o każdej porze dostępnego
egzemplarza
W przypadku nieobecności spowodowanej na przykład przez
śmierć chorobę wakacje
Jeden lub więcej sobowtórów wkracza do akcji
Międzynarodowe Stowarzyszenie Oficjalnych Sobowtórów
Inghelsa liczy co najmniej dziewięciu członków
Każdy sobowtór reprezentuje tylko jedną część mojej osoby
Na przykład czarny pięćdziesięcioletni inżynier kosmiczny jest
od niepamiętnych czasów dublerem mojego tylko
W ten sposób 38-letnia kobieta tworzy moją selektywną pamięć
Na przykład pewien kot w brokatowe łaty nocą pyszni się moją
rzadką gibkością
To nadzwyczajne spotkanie Międzynarodowego Stowarzyszenia
Oficjalnych Sobowtórów Inghelsa przebiega wyjątkowo
chaotyczne
Nie wynika to z braku entuzjazmu
Odzew na najnowszą reklamę w gazecie jest znów duży
Ale test kwalifikacyjny budzi wątpliwości co do jednego z nowych
kandydatów
Jakaś kobieta lat 76 chce zostać moim rezerwowym nosem
Po sprawdzeniu regulaminu wewnętrznego zostaje jednak
przyjęta

Wszystkie sobowtóry zostają poddane uniformizacji przez
Specjalnie zapewnionego fryzjera
Wydział kostiumów Międzynarodowego Stowarzyszenia i
Sponsora okularów
W wieczór po mojej śmierci sprawdzana jest lista członków
i wypełniony harmonogram pracy
Oprócz oryginału nikogo nie brakuje
Rozdawane są niezbędne certyfikaty dla sobowtórów
Dopiero wtedy może ruszyć na całego uroczyste spotkanie
Tak więc na zdjęciu grupowym widoczne są tylko uśmiechnięte
twarze

Trzeci wieczór po mojej śmierci

W trzeci wieczór po mojej śmierci
Moje sobowtóry zdejmują mi ubrania
Brutalnie zszarpą ze mnie spodnie kurtkę bieliznę
Sobowtory myją mnie dokładnie od góry do dołu
Gąbką garbują moją marmurkową skórę
Przeczesują mi włosy w dziwny przedziałek
Golą mnie gładko na węgorza
Sobowtór nr 4 obcina moje dwadzieścia paznokci
Sobowtór nr 6 skrupulatnie myje mi uszy
Moje sobowtóry zerkają pod białą przepaskę biodrową
Jestem zimny jak kamień nie ruszam się smakuję jak mydło
Przebijają żyłę w moim lewym ramieniu
Krwawię niczym zarzynany wół i robię się coraz bledszy
Leżę na stole jak świeca
Nikt mnie nie zapala
Widzę mój garnitur wiszący na haku
Krzyczę: „Nie nie ten garnitur!”
Nikt mnie nie słucha
Rozcinają tył białej koszuli
Moje sobowtóry ubierają mój przód
Teraz już nikt nie zobaczy że zostałem tam rozcięty do kontroli
mojej śmierci
Mam zrobiony makijaż
Rumiany jak klaun leżę w taniej trumnie
Zaschło mi w ustach mój język jak korek
Sobowtory zaszywają moje otwory
Zaklejają mi też oczy
Robi się we mnie zupełnie ciemno

Czwarty wieczór po mojej śmierci

W czwarty wieczór po mojej śmierci
Moje sobowtóry dyskutują o tym
Co zrobić z moimi niezliczonymi wierszami
Wierszami o lękach i wstydach
Wierszami o śmierci której ludzie śmieją się w twarz
Wierszami o płonących miastach
Pozostaje szeroki wybór wierszy o wierszach
Moje wiersze są sumą różnych zapożyczonych myśli
Moje wiersze to teksty wypowiadane dla klubu ludzi niby
podobnie myślących
Na próżno
Międzynarodowe Stowarzyszenie Oficjalnych Sobowtóra
Inghelsa postanawia
W anonimowym głosowaniu i jednogłośnie
Umieścić moje dziesiątki wierszy w metalowej beczce
Obciążyć tę beczkę gruzem
Zabić tę beczkę pełną wierszy gwoździami
Opuścić tę beczkę do morza
Na 10 000 metrów pod poziomem morza
Odtąd moje sobowtóry będą po kolej pisać moje nowe wiersze
Wiersze o nowych chorobach
Wiersze o samotności
Wiersze o metamorfozie
Wiersze te wprowadzane są do obiegu w wyrafinowany sposób
Publiczność prawie nie zauważa zmiany scenerii
Moje sobowtóry cieszą się kolejnymi dodrukami
I przepuszczają zyski na hazard

Piąty wieczór po mojej śmierci

W piąty wieczór po mojej śmierci
Widzę w telewizji sobowtora nr 3 jak w doskonały sposób
odgrywa moją rolę
Odpowiada elokwentnie na pytania prowadzącego wywiad
Śmieje się we właściwym momencie ale nikt nie zauważa zmiany
W tym samym czasie sobowtorka nr 8 biegnie przez korytarze
domu towarowego
Jej sukienka do kolan szeleszczać omija przedmioty w sklepie
W dziale konserw wystawiam puszki pomidorów na półki
Nikt mnie nie widzi przez dziurkę w szafie
Wszyscy gapią się na moją drugą parę nóg
Kasjer zwraca się do niej: „Dobry wieczór panie Inghels”
I dodaje do paragonu znaczki rabatowe
Międzynarodowe Stowarzyszenie oficjalnych Sobowtóra
Inghelsa zbiera je teraz na wizytę w wesołym miasteczku
dla dwóch osób (nie można łączyć z innymi promocjami)
Niektórzy z moich sobowtóra są lepsi w odgrywaniu mnie niż
ja sam
Udało mi się siebie skłonować w wysublimowany sposób
Bez pomocy maszyn
Bez poświęcania siły genetycznej
Jestem w dziesięciu miejscowościach jednocześnie
Działam aktywnie na różnych frontach a brak czasu jest mi obcy
Jestem wyzwaniem wizualnym i ekonomicznym
Jestem reprezentowany w różnych mediach
Moim sobowtórów wyraźnie brakuje tremy na scenie
Tymczasem sobowtór nr 4 jedzie do domu
I czule penetruje moją ukochaną
Podczas gdy sobowtór nr 6 i sobowtór nr 7 się temu przyglądają
Moje sobowtóry delikatnie się dotykają
Posiadanie sobowtora nie jest powodem do wstydu

Szósty wieczór po mojej śmierci

W szósty wieczór po mojej śmierci
Zdaję sobie sprawę że wszystko zaczęło się od pragnienia bycia
łysym
Moje pragnienie łysienia wzrosło tak nagle jak wiatr
Moje pragnienie łysienia jest pragnieniem zniknięcia jak chmura
z żyletką w ręku
Turecki golibroda odchyla do tyłu moją głowę
Jestem wrażliwy jak palce tego fryzjera
Żongluje przynajmniej dziesięcioma maszynkami do strzyżenia
Moja błyszcząca głowa widzi w lustrze
Jak jednym koszącym zamachem goli mój błyszczący loczek
Jakby odcinał porcję jagnięciny z rożna z döner kebabem
Upadam na ziemię w obierkach
Wbrew wszelkim oczekiwaniom wciąż tam jestem wydaje się
że jestem niezmienny
Moje pragnienie łysienia również nie zniknęło
Teraz gdy idę z gołą głową przepełnionymi ulicami
Mam więcej włosów w innych miejscach niż na mojej glacy
Nie żałuję łysienia ale mam lodowate myсли
Co teraz mam sobie odciąć?
Wszyscy wciąż mnie jeszcze rozpoznają po białkach moich oczu

Siódmy wieczór po mojej śmierci

W siódmy wieczór po mojej śmierci
Wiem że pragnienie mojego lysienia jest podobne
Pragnieniu spędzenia nocy w hotelu co oczywiście
Jest pragnieniem bycia spostrzeżonym w tajemnicy
a jednocześnie zachowania anonimowości
W końcu udało mi się wymienić pragnienie lysienia na
Międzynarodowe Stowarzyszenie Oficjalnych Sobowtórów
Inghelsa
Moje sobowtóry dają mi szansę ucieczki
Moje sobowtóry okrążają mnie i tworzą zaslonę dymną
Wykorzystuję zamieszanie związane z reprodukcją
Czołgając się przez nogi sobowtora nr 7 znikam z tłumu
Chcę być z dala od świata
A mimo to zachować ciężar wielu ludzi
Dzięki pomocy moich sobowtórów
Uciekłem przed własną nieuchronnością
Dwa to nadzieję na miłość
Trzy to ucieczka

Ósmy wieczór po mojej śmierci

W ósmy wieczór po mojej śmierci
Moje sobowtóry zakopują mnie w miejscu w którym nikt mnie nigdy nie odnajdzie
Moim sobowtórom brakuje jednego sobowtóra do niesienia mojej trumny
Huśtając mną niosą mnie w góry jak łódź
Krętą dróżką mała procesja czołga się w górę
Po siedmiu godzinach marszu moje sobowtóry znajdują tunel
Jeden sobowtór poddaje się w tym miejscu i zwraca
Zdesperowani pchają trumnę przed siebie
Do ciemnej jamy
Oczywiście mogli mnie wsadzić do piekarnika w domu ale ktoś zawsze musi nacisnąć przycisk i w ilu stopniach spłonęłyby moje myśli?
Po tunelu zostało jeszcze siedem kolejnych godzin marszu
Śnieży czarnym żużlem
Moje sobowtóry niszczą wszystkie drogowskazy na swojej drodze
W końcu docierają do opuszczonej szarej górskiej łąki
Kopią głęboką na metr dziurę w ziemi
Na dnie stoi woda
Jest mi lodowato zimno lecz trumna jest za ciasna by się grzać zabijaniem rękoma
Słyszę jak twarda ziemia pęka na pokrywie
Blok plok floc mlok
Świat zdaje mi się coraz bardziej tępły
Należę teraz do tych rzeczy podziemnych
Moje sobowtóry ubijają ziemię dużymi podskokami

Dziewiąty wieczór po mojej śmierci

W dziewiąty wieczór po mojej śmierci
Jestem głęboko zaniepokojony dziurą jaką zrobiłem w świecie
Nie podoba mi się ta wersja mnie która umarła ale drugiej szansy raczej nie będzie
Zawsze wiedziałem że rozwiązaniem jest wielość głosów którą emanuję
Jestem konfetti XXI wieku
Czuję swędzenie moich różnych twarzy pozbywam się samego siebie
Jestem sztukmistrzem
I wypożyczam swoje osobowości
Jednak największym problemem jest kontrola dublowania
Moje sobowtóry to ulotne cienie
Moje sobowtóry płyną przeze mnie jak duchy
Moje sobowtóry spacerują nad mną jak upiorni piesi
Moja zdęptana twarz leży pod ludzką masą
Mam wrażenie że już znam wszystkich ludzi
Ludzkość przeszła mi już przed nosem
Znam ich ciała
Znam blask ich krzyża ich spojrzeń
Wiem że już kiedyś ich wszystkich spotkałem podałem dłoń ucałowałem
Chociaż wszystkie sytuacje są nowe
Czy to déjà vu ludzkich ciał?
Stałem się przechodniem własnego istnienia
Nie jestem nowy jestem pozywieniem dla starych gazet jestem zrobiony z makulatury
Historia się powtarza tak jak ja sam się powtarzam
Jestem chory jak wieloraczek

MAARTEN INGHELS

(ur. w 1988 r.) – poeta i pisarz. W latach 2016–2018 oficjalny Poeta Miejski Antwerpia. Jego najnowsza, entuzjastycznie przyjęta przez krytyków, książka *Contact* łączy poezję ze sztukami wizualnymi i działaniami performatywnymi. Wiersze Inghelsa były tatuowane (*Honger*) i wysiewane razem z warzywami (*Wanneer wij zomer zaaien in elkaar*). Twórca opublikował 35-wierszowy poemat (*Volksbevraging*) stawiający mieszkańców miasta pytania o ich usposobienie, wierzenia i kulturę. Poemat i dołączony do niego formularz odpowiedzi były sposobem badania tożsamości mieszkańców i nawiązania komunikacji z nimi. Inghels był koordynatorem belgijskiej odsłony projektu społeczno-literackiego The Lonely Funeral [„Samotny pogrzeb”], w ramach którego poeci przemawiają na pogrzebach samotnych osób. Teksty poetyckie, które powstały jako część przedsięwzięcia, ukazały się w antologiach w języku holenderskim, niemieckim (Edition Korrespondenzen) oraz angielskim (Arc Publications).

SŁAWOMIR PASZKIEW

Absolwent Wrocławskiej niderlandistyki. Był m.in. kierownikiem Ośrodka Kultury Niderlandzkiej na Uniwersytecie Wrocławskim, attaché kulturalnym i prasowym Ambasady Królestwa Niderlandów w Warszawie, dyrektorem Biura Polskiej Izby Książki oraz rzecznikiem prasowym stołecznej rady miasta. Obecnie pełni funkcję dyrektora Muzeum Marii Skłodowskiej-Curie w Warszawie. Od lat propaguje kulturę niderlandzką w Polsce. Z zamiłowania tłumacz. Należy do Stowarzyszenia Thumaczy Literatury, w ramach którego walczy m.in. o należyty status autora przekładu. Ukończył studia doktoranckie w Katedrze UNESCO do Badań nad Przekładem i Komunikacją Międzykulturową Uniwersytetu Jagiellońskiego oraz podyplomowe studia muzealnicze na Uniwersytecie Warszawskim.

Maarten Inghels

The International Society for the
Official Doppelgängers of Maarten Inghels

Translated from the Dutch by

Jon Cho-Polizzi, Willem Groenewegen
and Jonathan Reeder

Ars poetica

The weight of the world? Poetry.
The dripping tap in my throat? Poetry. Poetry. Poetry.
When I choke in my sleep and wake up coughing? Poetry.
The paper cut in my middle finger? Poetry dammit.
Inflate the balloon to its maximum capacity? Poetry.
My lover knows where we're going on holiday for the next ten
years: to poetry.
What chases her into my arms? The poetry – or lack of it.
I visit the fish when it's raining. Poetry?
My father asks what my income amounts to? From necessity:
poetry.
What did they sell to the circus for next to nothing? Poetry.
Europe? Poetry.
Lapus lazuli? Poetry.
The moon winks? Blindfolded poetry.
The century yawns and I am free. Poetry.
Who are you?, you ask. The poetry – I'm gone more often than
not.
You lift a stone and it slips out from under in droves. Poetry.
What does the audience shout out loud and clear whenever
I stumble? Poetry! Poetry!

Translated by Willem Groenewegen

Your round-the-world trip in forty-four days*

Your round-the-world trip in forty-four days:
Rumania, Serbia, Italy, Paris, Liège, Edegem,
Wilrijk, Antwerp, small white coffin, nothingness.

And this while, by and large, a longer life
fits between cradle and grave. You grow up,
deserve to fall in love on a Barcelona beach,

discover Norway's northern lights,
have a child, or two, or three, to whom
you'll sing lullabies—and only then see Naples.

Not this. We'd hoped to ask you
about your two names, the scent of all those cities
in your blood, the start and end of an alphabet.

Not this: still toothless, and already Europe's lost son,
with your unnamed passport and faulty compass,
and two parents' addressless regret.

Translated by Jonathan Reeder

* This poem was written for The Lonely Funeral. J.N. was born on December 9, 2013 in Paris and died in the hospital of Antwerp on March 22 of 2014. His parents were on the run.

The evening after my death

The evening after my death
My doppelgängers gather to drink
The extra chairs are put away
The bottle goes 'round a few times counterclockwise
My doppelgängers grow cocky in their roles
They recreate my gait and the half-flaccid handshake
Experimenting with my dubious sexuality
Playfully permitting my accent to roll across their tongues
I am alive in each of them a bit
A doppelgänger I haven't seen in years pipes up
That time I'd gone and moved my mouth and lied
Behind me doppelgänger no. 5 patters away
Doppelgänger no. 7 already thought I was so thin
Recommended I eat hamburger after hamburger after
hamburger
The ones who still pay membership fees to the International
Society for the Official Doppelgängers of Ingels hold their
tongues
It's reassuring to see they've all put on brave faces
Mimicking each other's feelings
A single teardrop falls
But it's clearly from a speck of dust
The handkerchief goes 'round a few times counterclockwise
The sun sets painfully slow
My doppelgängers put my house on like a glove
Doppelgänger no. 2 steals a favorite book and hides it under
her sweater
No one sees me through the hole in the box
They've thrown together for a cheap coffin
It's clear my doppelgängers are just as mean and poor as I

The last doppelgänger closes the door
To my house which now breathes to a different pulse

The second evening after my death

The second evening after my death
The International Society for the Official Doppelgängers of
Inghels is called together
This dubious coalition of the doppelgängers of Maarten Inghels
has already existed for some time
Their mission is to have an exemplar ready any time
In case there's an absence due to death sickness holiday
One or more doppelgängers can step in
The International Society for the Official Doppelgängers of
Inghels has at least nine members
Each doppelgänger represents only part of my person
A fifty-year-old aerospace engineer has been my stunt-butt
as long as anyone can remember
A 38-year-old woman accounts for my selective memory
A brocade-tabby cat bears my peculiar agility at night
This emergency meeting of the International Society for the
Official Doppelgängers of Inghels is particularly chaotic
Not for any lack of enthusiasm
The last newspaper ad has drawn another crowd
But there are some concerns about one of the new candidates
at the entry exam
A woman of 76 is in the running for my substitute nose
After the house is called back to order she's allowed in after all
The doppelgängers are made uniform by
A specially-equipped hairdresser
From the costume division of the International Society and
Our glasses sponsor
On the evening after my death the membership list is verified
and the work schedule filled out
Besides the original, no one is missing

The necessary certificates for doppelgängers are issued
Then the celebratory gathering is set in motion
That's why there are only smiling faces in the group photo

The third evening after my death

The third evening after my death
My doppelgängers remove my clothes
Rabidly tearing at my trousers, the jacket, my underpants
My doppelgängers wash me thoroughly from top to bottom
Polishing my marbled skin with a sponge
Combing a strange part into my hair
They shave me slick as an eel
Doppelgänger No. 4 clips my twenty nails
Doppelgänger No. 6 picks my ears meticulously clean
The doppelgängers peek beneath my white loin cloth
I'm cold as stone I'm unmoving I taste like soap
They lance the vein in my left arm
I bleed out like a pig grow ever paler
Lying like a candle on the table
No one lights me
I see a suit of mine hung on a hook
“No,” I cry, “not that suit!”
No one listens
They cut open the back of a white shirt
My doppelgängers dress me from the front
Now no one can tell I was cut open there to prove I’m really dead
In makeup
Gawdy as a clown I lie in my cheap casket
My mouth is dry, my tongue is cork
The doppelgängers sew my openings shut
They glue my eyes together
It gets pitch black in me

The fourth evening after my death

The fourth evening after my death
My doppelgängers discuss
What they should do with all my poems
Poems about fears and shame
Poems about a death which laughs in people's faces
Poems of burning cities
There remains an extensive selection of poems about poems
My poems are the sum of many borrowed thoughts
My poems are the textual evidence from a club of quasi-kindred
spirits
To no avail
The International Society for the Official Doppelgängers of
Inghels determines
By means of an anonymous vote
To seal my many poems up in a metal drum
To weigh them down with rubbish
To nail the barrel shut
And let it sink into the sea
10,000 meters deep under the sea
From now on my doppelgängers will take turns writing my poetry
Poems about new illnesses
Poems about loneliness
Poems about metamorphosis
The poems will be marketed cleverly
The public will hardly notice the change in scenery
While my doppelgängers enjoy print after print
And squander the profit

The fifth evening after my death

The fifth evening after my death
I watch doppelgänger no. 3's riveting performance of me on TV
He answers the questions of his conversation partner eloquently
Laughing merrily in the right moments no one notices the
switch-up
At the same time doppelgänger no. 8 paces the aisles of the
supermarket
Her knee-length skirt rustling past the wares
I'm stocking shelves with canned tomatoes
No one sees me through the hole in the shelf
They all stare at my second pair of legs
The cashier addresses her with a "Good evening Mr. Inghels"
And hands her loyalty points with the receipt
The International Society for the Official Doppelgängers of
Inghels saves up for an admissions pass for two to the
amusement park (not combinable with other special offers)
Some of my doppelgängers play me better than I play myself
I've managed to clone myself with the utmost sophistication
Without the help of machines
Without the loss of genetic energy
I find myself in ten places at once
I'm active on different fronts never pressed for time
Visually and economically provocative
Appearing in different media
My doppelgängers obviously don't lack in stage fright
Meanwhile doppelgänger no. 4 is driving home
To penetrate my lover tenderly
While doppelgängers no. 6 and no. 7 watch
They caress each other softly
Having a doppelgänger is nothing to be ashamed of

The sixth evening after my death

The sixth evening after my death
I realize that this all began with a desire to be bald
My desire for baldness commenced as suddenly as a storm
My desire for baldness is a desire to dissolve myself like a cloud
with a razorblade in hand
The Turkish barber tilts my head back
I'm as vulnerable as his fingers
Juggling a good ten trimming machines
My glistening head shows in the mirror
How the barber mows my greasy locks
Like shaving bits of lamb kebab from a döner spit
I peel away onto the floor
And quite unexpectedly remain apparently unchangeable
The desire for baldness remains too
I walk the crowded streets now with a naked scalp
I've got more hair now in other places than I have on my dome
I don't regret my baldness though I do have ice-cold thoughts
What else can I cut off?
Everyone still knows me by the whites of my eyes

The seventh evening after my death

The seventh evening after my death
I know that my desire for baldness is like
The desire to spend the night in a hotel which is just
The desire to be seen in secret and at the same time remain
unseen
In the end I traded my desire for baldness for
The International Society for the Official Doppelgängers of
Inghels
My doppelgängers give me the opportunity to escape
My doppelgängers surround me form a smokescreen
I exploit the confusion from my replicas
Crawl through doppelgänger no. 7's legs and vanish from the
crowd
I want out of this world
But carry the weight of many
Thanks to my doppelgängers' help I've
Fled before my own inability to escape
Two is the hope for love
Three is flight

The eighth evening after my death

The eighth evening after my death
My doppelgängers bury me in a place no one will find me
My doppelgängers are short one pallbearer
They bear me rocking like a boat into the hills
The little procession crawls up a winding path
After a seven-hour marsh my doppelgängers find the tunnel
One doppelgänger gives up there and turns back
Desperate they push the coffin in front of them
Into the dark cave
Of course they could just as well have stuck me in the oven at home, but someone would have had to push the button and at what temperature would my thoughts burn?
After the tunnel there's another seven-hour marsh
It snows black cinders
My doppelgängers destroy every marker along the way
Finally they arrive at a grey empty alpine field
They dig a meter-deep hole into the earth
There's water at the bottom
I'm cold as ice but the coffin's too tight to rub myself warm
I hear the heavy earth fall on the lid
Block, Plock, Flock, Mlock
The world comes ever fainter to me
I belong now to those underworldly things
My doppelgängers stomp the earth flat with leaps and bounds

The ninth evening after my death

The ninth evening after my death
I lie there pondering deep the hole I've made in the world
I don't like the dead version of myself but a rematch seems unlikely
I always knew the answer lay in the many voices I exude
I'm the confetti of the 21st century
My different faces itch I distance myself from me
I'm a jack-of-all-trades
And lend my personalities
The biggest problem is controlling the reduplication
My doppelgängers are flighty shadows
My doppelgängers float through me like ghosts
My doppelgängers walk on me like ghostly pedestrians
My face trampled flat beneath the masses
I have the feeling I know everyone already
Humanity danced by before my nose
I know their bodies
I know the heat of their sex their stares
I know I've met them all before shook hands kissed
Although the constellations are all new
Is this a déjà vu of human bodies
I've become a passerby to my own existence
I am not new am food for old newspaper I was made from old paper
History repeats itself as I repeat myself
Sick as a multiple

Translated by Jon Cho-Polizzi

MAARTEN INGHELS

(born in 1988) is a poet and writer. From 2016 till 2018 he was the official City Poet of Antwerp in Belgium. His latest book Contact connects poetry, visual arts and actions and received wide critical acclaim. His poems appeared as a tattoo for eleven people (*Hunger*) and were sown with vegetables (*When we sow summer in each other*). With *Polling the People*, he wrote a poem of 35 verses that poses an equal number of questions of the city's inhabitants on their disposition, beliefs and culture. The poem with response form charted the city dweller's identity and led to a correspondence with the community. He coordinated *The Lonely Funeral* in Belgium, a social and literary project which provides poets to speak at funerals of those without relatives and friends to attend. An eponymous anthology was published in Dutch, German (Edition Korrespondenzen) and English (Arc Publications).

Maarten Inghels

Het Internationaal Genootschap van
Officiële Dubbelgangers van Maarten Inghels

Ars Poetica

Het gewicht van de wereld? Poëzie.
De lekkende kraan in mijn keel? Poëzie. Poëzie. Poëzie.
Wanneer ik mij verslik in mijn slaap en hoestend wakker word?
Poëzie.

Het zwijgen tussen twee hartslagen? Poëzie.
De papiersnee in mijn middelvinger? Godverdomse poëzie.
De ballon opblazen tot zijn maximale spanning? Poëzie.
Mijn geliefde weet waarheen wij de komende tien jaar op
vakantie gaan: naar poëzie.
Wat duwt de wind in mijn rug? De poëzie – of het gebrek daaraan.
Wanneer het regent, bezoek ik de vissen. Poëzie?
Hoe mijn inkomen eruitziet vraagt mijn vader? Noodgedwongen
de poëzie.
Wat hebben ze voor een appel en een ei aan het circus verkocht?
De poëzie.

Europa? Poëzie.
Lapis lazuli? Poëzie.
De maan knipoogt? Geblinddoekte poëzie.
De eeuw geeuwtt, en ik ben vrij. Poëzie.
Wie ben jij? vraagt u. De poëzie – ik ben er vaker niet dan wel.
Je tilt een steen op en het glipt in groten getale weg. Poëzie.
Wat roepen de toeschouwers luid en duidelijk wanneer ik op mijn
bek ga? Poëzie! Poëzie!

Reis rond de wereld in vierenviertig dagen

Jouw reis rond de wereld in vierenviertig dagen:
Roemenië, Servië, Italië, Parijs, Luik, Edegem,
in Wilrijk, Antwerpen, een witte kist, het niets.

En dat terwijl tussen wieg en graf grosso modo
een langer leven past. Je groeit op, verdient het
om verliefd te worden op het strand van Barcelona,

het noorderlicht in Noorwegen te ontdekken,
je krijgt een kind, of twee, of drie, waarvoor
je wiegeliedjes zingt – nadien pas Napels zien.

Niet dit. We wilden een kans om met jou te praten
over je twee namen, de geur van tientallen
steden in je bloed, over maan en roos en vis.

Niet dit: nog tandeloos en al verloren zoon van Europa,
met je onbekende paspoort en kapotte kompas,
met twee ouders hun adresloze gemis.

De avond na mijn dood

De avond na mijn dood
Komen mijn dubbeldancers samen om te drinken
Een teveel aan stoelen wordt weer weggezet
De fles gaat een paar keer rond tegen de klok in
Roekeloos groeien mijn dubbeldancers in hun rol
Ze oefenen mijn loopje en halfslappe handdruk
Ze experimenteren met mijn twijfelachtige seksualiteit
Ze laten schertsend mijn accent over hun tongen rollen
Ik leef in iedereen een beetje
Mijn dubbeldancer die ik in geen jaren zag neemt het hoogste woord
Die keer dat ik mijn mond bewoog en loog
Maar achter mij dubbeldancer nr. 5 die praatjes maakte
Dubbeldancer nr. 7 vond me al zo mager
En had me aangeraden hamburger na hamburger na hamburger te eten
Wie nog lidgeld van het Internationaal Genootschap der
Officiële Dubbelgangers van Ingels moet betalen zwijgt
Iedereen houdt zich kranig het is ontroerend om te zien
Hoe gevoelens worden gespiekt bij elkaar
Er loopt één traan
Maar dat is uiteraard de schuld van een stofje
De zakdoek gaat een paar keer rond tegen de klok in
De zon gaat tergend langzaam onder
Mijn dubbeldancers trekken mijn huis als een handschoen aan
Dubbeldancer nr. 2 jat een dierbaar boek en stopt het onder haar trui
Niemand ziet mij in het gat in de kast
Er wordt samengelegd voor een goedkope kist
Het is me duidelijk dat mijn dubbeldancers net zo gemeen en arm zijn als ik

De laatste dubbelganger doet de deur dicht
Van mijn huis dat nu een andere ademhaling heeft

De tweede avond na mijn dood

De tweede avond na mijn dood
Roept men het Internationaal Genootschap der Officiële
Dubbelgangers van Inghels samen
Deze dubieuze vereniging van dubbelgangers van Maarten
Inghels bestaat reeds geruime tijd
Zij heeft als doel te allen tijde een exemplaar beschikbaar te
houden
In geval van afwezigheid door bijvoorbeeld overlijden ziekte
vakantie
Vallen één of meer dubbelgangers in
Het Internationaal Genootschap der Officiële Dubbelgangers
van Inghels telt minstens negen leden
Elke dubbelganger representeert slechts een deeltje van mijn
persoon
Zo is een zwarte vijftigjarige ruimtevaartingenieur al sinds
mensenheugenis mijn stuntkont
Zo vormt een vrouw van 38 mijn selectieve geheugen
Zo draagt een brokaatgevlekte kat mijn zeldzame lenigheid bij
nacht
Deze spoedvergadering van het Internationaal Genootschap der
Officiële Dubbelgangers van Inghels verloopt bijzonder chaotisch
Aan een gebrek aan enthousiasme ligt het niet
De respons op de laatste krantenadvertentie is wederom groot
Maar bij de ijkingstoets rijst twijfel over één van de nieuwe
kandidaten
Een vrouw van 76 jaar stelt zich kandidaat als mijn reserveneus
Na nazicht in het huisreglement wordt deze toch goedgekeurd
Alle dubbelgangers worden geuniformeerd door
Een speciaal daartoe voorziene kapper
De kostuumafdeling van het Internationaal Genootschap en

De brillensponsor

De avond na mijn dood wordt de ledenlijst gecontroleerd en het werkrooster ingevuld

Afgezien van het origineel ontbreekt niemand

De nodige certificaten voor dubbelgangers worden uitgedeeld

Dan kan de feestelijke bijeenkomst echt losbarsten

Op de groepsfoto zijn dus ook alleen maar lachende gezichten te zien

De derde avond na mijn dood

De derde avond na mijn dood

Trekken mijn dubbelgangers mijn kleren uit

Ze sjurren bruut aan mijn broek, mijn jasje, mijn ondergoed

Mijn dubbelgangers wassen mij zorgvuldig van boven tot onder

Met een spons zemen ze mijn gemarmerde vel

Ze kammen mijn haar in een vreemde zijstreep

Ze scheren me glad tot een paling

Dubbelganger nr. 4 knipt mijn twintig nagels bij

Dubbelganger nr. 6 peutert meticuleus mijn oren schoon

Mijn dubbelgangers spieken onder de witte lendendoek

Ik ben koud als steen ik verroer me niet ik smaak naar zeep

Ze prikken deader in mijn linkerarm open

Ik loop leeg als een rund en word steeds bleker

Ik lig als een kaars op tafel

Niemand stekt mij aan

Ik zie een kostuum van mij aan een haakje hangen

Ik roep: 'Nee, niet dat kostuum!'

Niemand luistert

Ze knippen de achterkant van een wit hemd open

Mijn dubbelgangers kleden mijn voorkant aan

Nu kan niemand meer zien dat ik langs daar ben opengesneden
ter controle van mijn dood

Ik draag make-up

Blozend als een clown lig ik in een goedkope kist

Ik heb een droge mond mijn tong is kurk

Mijn dubbelgangers naaien mijn openingen dicht

Ook mijn ogen lijmen ze toe

Het wordt pikkedonker in mezelf

De vierde avond na mijn dood

De vierde avond na mijn dood
Discuteren mijn dubbelgangers over
Wat te doen met mijn ontelbare gedichten
Gedichten over angsten en schaamtes
Gedichten over de dood die de mens in het gezicht uitlacht
Gedichten over brandende steden
Blijft over een ruime selectie aan gedichten over gedichten
Mijn gedichten zijn de som van verschillende geleende gedachten
Mijn gedichten zijn spreekteksten voor een club van
quasi-gelijkgestemden

Tevergeefs
Het Internationaal Genootschap der Officiële Dubbelgangers
van Inghels beslist

Per anonieme stemming en unaniem
Om mijn tientallen gedichten in een metalen ton te steken
Om die ton te verzwaren met steenpuin
Om die ton vol gedichten dicht te timmeren
Om die ton in zee te laten zakken
Wel 10.000 meter diep onder de zeespiegel
Voortaan zullen mijn dubbelgangers per beurtrol mijn nieuwe
gedichten schrijven

Gedichten over nieuwe ziektes
Gedichten over de eenzaamheid
Gedichten over de metamorfose
Deze gedichten worden op uitgekiende wijze in de markt gezet
Het publiek merkt de decorwisseling amper op
Mijn dubbelgangers beleven herdruk na herdruk
En vergokken de opbrengsten

De vijfde avond na mijn dood

De vijfde avond na mijn dood
Zie ik op televisie dubbelganger nr. 3 mij uitstekend vertolken
Hij beantwoordt de vragen van de interviewer eloquent
Hij lacht joviaal op het juiste moment niemand merkt de
verwisseling op
Gelijktijdig loopt dubbelganger nr. 8 door de gangen van het
grootwarenhuis
Haar knielange jurk ruist langs de winkelwaren
Ik sta in de conservenafdeling vakken te vullen met
tomatenblikken
Niemand ziet mij in het gat in de kast
Iedereen staart naar mijn tweede paar benen
De caissière spreekt haar aan met 'Goedenavond meneer Inghels'
En geeft haar spaarzegels bij de rekening
Het Internationaal Genootschap der Officiële Dubbelgangers
van Inghels spaart nu voor een bezoek aan een pretpark geldig
voor twee personen (niet cumuleerbaar met andere acties)
Sommige van mijn dubbelgangers zijn beter in de opvoering
van mij dan ikzelf
Ik ben erin geslaagd mij op een sublieme wijze te klonen
Zonder de hulp van machines
Zonder aan genetische kracht in te boeten
Ik bevind mij op tien plekken tegelijk
En ben op verschillende fronten actief tijdnood is mij vreemd
Ik ben visueel en economisch uitdagend
Ik word in verschillende media gerepresenteerd
Het ontbreekt mijn dubbelgangers duidelijk aan plankenkoorts
Ondertussen rijdt dubbelganger nr. 4 naar huis
En teder penetreert hij mijn geliefde
Terwijl dubbelganger nr. 6 en dubbelganger nr. 7 toekijken

Mijn dubbelgangers raken elkaar zachtjes aan
Een dubbelganger hebben is niets om beschaamd over te zijn

De zesde avond na mijn dood

De zesde avond na mijn dood
Besef ik dat het allemaal is begonnen met een verlangen naar
kaalheid
Mijn verlangen naar kaalheid stak even plots als de wind op
Mijn verlangen naar kaalheid is een verlangen op te lossen als
een wolk met een scheermesje in de hand
De Turkse barbier houdt mijn hoofd achterover
Ik ben kwetsbaar als de vingers van de kapper
Hij jongleert met zeker tien tondeuses
Mijn glimmende hoofd ziet in de spiegel
Hoe hij in één grazende beweging mijn glanzende kuif afscheert
Alsof hij een portie lamsvlees van de döner kebabstaaf afsnijdt
Ik val in schillen op de grond
Tegen alle verwachtingen in ben ik er nog steeds ik blijk
onveranderlijk te zijn
Mijn verlangen naar kaalheid is ook niet verdwenen
Nu ik met ontbloot hoofd door de eivolle straten loop
Ik heb nu meer haar op andere plaatsen dan op mijn knikker
Ik krijg geen spijt van mijn kaalheid maar heb wel ijskoude
gedachten
Wat is het volgende dat ik zal afsnijden?
Iedereen herkent me nog aan het wit van mijn ogen

De zevende avond na mijn dood

De achtste avond na mijn dood

De negende avond na mijn dood

De negende avond na mijn dood

Lig ik uitgebreid te tobben over het gat dat ik in de wereld heb
gemaakt

Ik houd niet van de versie van mezelf die is doodgegaan er is
echter geen herkansing mogelijk

Ik heb altijd al geweten dat de oplossing is gelegen in de
veelheid aan stemmen die ik uitstrooi

Ik ben de confetti van de 21ste eeuw

Ik voel mijn verschillende gezichten jeukend ik kom los van mezelf

Ik ben een duizendkunstenaar

En leen mijn personaliteiten uit

Het grootste probleem is echter de beheersing van de
verdubbeling

Mijn dubbeldragers zijn voortvluchtige schaduwen

Mijn dubbeldragers zweven als schimmen door mij

Mijn dubbeldragers lopen over mij heen als spookvoetgangers

Mijn vertrappelde gezicht ligt onderaan de massa

Ik heb het gevoel dat ik alle mensen reeds ken

Het mensdom is al eens voor mijn neus gepasseerd

Ik ken hun lichamen

Ik ken de gloed van hun kruis hun blikken

Ik weet dat ik iedereen al eens een keer heb ontmoet de hand
geschud gekust

Hoewel alle situaties nieuw zijn

Is dit een déjà vu van mensenlichamen

Ik ben een voorbijganger van mijn eigen bestaan geworden

Ik ben niet nieuw ik ben voer voor oude kranten ik ben gemaakt
van oud papier

De geschiedenis herhaalt zich zoals ik mezelf herhaal

Ik ben ziek als een meerling

OD WYDAWCY

Niniejszy wybór wierszy zawiera utwory pochodzące z tomiku *Contact*,
2018:

Ars Poetica 5 Ars poetica 21 Ars Poetica 37

Podróż dookoła świata w czterdzieści cztery dni 6 Your round-the-world trip in forty-four days 22 Reis rond de wereld in vierenviertig dagen 38

Wieczór po mojej śmierci 7 The evening after my death 23 De avond na mijn dood 39

Drugi wieczór po mojej śmierci 9 The second evening after my death 25 De tweede avond na mijn dood 41

Trzeci wieczór po mojej śmierci 11 The third evening after my death 27 De derde avond na mijn dood 43

Czwarty wieczór po mojej śmierci 12 The fourth evening after my death 28 De vierde avond na mijn dood 44

Piąty wieczór po mojej śmierci 13 The fifth evening after my death 29 De vijfde avond na mijn dood 45

Szósty wieczór po mojej śmierci 14 The sixth evening after my death 30 De zesde avond na mijn dood 47

Siódmy wieczór po mojej śmierci 15 The seventh evening after my death 31 De zevende avond na mijn dood 48

Ósmy wieczór po mojej śmierci 16 The eighth evening after my death 32 De achtste avond na mijn dood 49

Dziewiąty wieczór po mojej śmierci 17 The ninth evening after my death 33 De negende avond na mijn dood 45

SERIA: Versopolis

KOORDYNACJA: Piotr Mielcarek

REDAKCJA I KOREKTA: Tadeusz Dąbrowski

PROJEKT OKŁADKI, PROJEKT TYPOGRAFICZNY I SKŁAD: Tomasz

Pawluczuk

DRUK I OPRAWA: Zakład Poligraficzny Sindruk

© Maarten Inghels

© for the Polish translation by Sławomir Paszkiet

© for the English translation by Jon Cho-Polizzi, Willem Groenewegen

and Jonathan Reeder

Instytut Kultury Miejskiej

Długi Targ 39/40

80-830 Gdańsk

www.ikm.gda.pl

www.europejskipoetawolnosci.pl

www.versopolis-poetry.com

www.versopolis.com

VERSOPOLIS

where
poetry
lives

With the support of the
Creative Europe Programme
of the European Union

Projekt realizowany przy wsparciu Unii Europejskiej w ramach Programu Kreatywna Europa. Niniejsza publikacja wyraża wyłącznie poglądy i opinie jej autora, Komisja nie może zostać pociągnięta do odpowiedzialności za jakiekolwiek użycie informacji w niej zawartych.

ISBN: 978-83-66003-63-7

Versopolis to założona w grudniu 2014 roku platforma literacka poświęcona poezji. Jej celem jest wspieranie młodych europejskich twórców i promocja ich dorobku poza granicami ojczystych krajów. W skład platformy wchodzi 15 festiwali literackich, w tym Międzynarodowy Festiwal Literatury Europejskiej Poeta Wolności, organizowany przez Instytut Kultury Miejskiej w Gdańsku.

**INSTYTUT KULTURY MIEJSKIEJ
GDAŃSK 2020**

Samantha Barendson
Maarten Inghels
Helen Ivory
Josep Pedrals

VERSOPOLIS

ISBN: 978-83-66003-63-7